

ישראל, שנאמר ביהם הוא גוי חוטא, שהם זרע מערבים בני משיחיתם וכו', ואמרו אלה אליה"ך ישראל לעגל, ומשום זה ואל קין ואת מנחתו לא שעה. והרי נמבהיר בהקדוש ברוך הוא עליהם ורחמיו על כל מעשיו, ונאמר בו כי לא אחפוץ במתות המת, וקיבלו אותן, כל שפנ' את קרבן קין? אלא שהיה רצונו לרע כמו שנאמר, אבל הכל היה רצונו בקרובנו לקרב השכינה, לאותו שנאמר בו ועתיק הימים ישב לבישו בשלום לבן ושער ראשו באמר נקי. במה? באוטו שהקريب מבכורות צאנו ומחלבון, ומשום זה וישע יהוה האל הכל, והרי נתבאר.

ומיד שלא התקבל קרבנו של קין, וימר לנוין מאד, ויאמר יהוה לך נמה ערחה לך שלא מתתקבל קרבנה? אם מטייב מעשיך בגולגול - שאת לך בעולם ותתקבל בתשובה, ואם לא - לפתח מתחאת ריבך. אמר רב אלעזר: פאן לא צריך לסתות את הסוד מה זה שאית, ולא באננו לדרש בפסוק הזה, אלא ששאלה לדרש בפסוק הזה, ובהפוך אותןיות זה הוא משא, ובהפוך אותןיות שאית הוא אשית. פאן רמז שUber על ואל אשית עמידך לא תמן שכבתך וכו', שבא על אל הכל, קם על תאותתו, ואחר כך הרג את בעלה, כמו המצרי, וסוד הדרך - ויפן מה וככה, ואמרו הראשונים מה זה ויפן מה וככה? אלא ראה מה עשה בביתה ומה עשה בשדה, ואני שדה אלא אשיה, כמו שנאמר כי בשדה מצאה, זהו שפטות ויהי בהיותם בשדה. ויפן מה וככה, הסתכל אם בשדה. דלזמנין אתפרש טוב מן

מראים בנים משחיתים וכו', ואמרו אלה אליה"ך ישראל לעגלא, ו בגין דא (בראשית ד ה) ואל קין ואל מנחתו לא שעה. וזה קידשא בריך הוא א苍emer ביה (טהילים כמה ט) ורחמייו על כל מעשיו, וא苍emer ביה (יחזקאל יח לב) כי לא אחפוץ במתות המת, וקביל לוזן, כל שפנ' לקרבנא דקין, אלא דהוה רעوتיה לבייש כמה דאתמר, אבל הכל הוה רעותיה בקרבנא דיליה, לקרבא שכינטא לההוא דאתמר ביה (דניאל ז ט) ועתיק יומין יתיב לבישיה כתalg חור ושער רישיה בעמר נקי, במא, בההוא דקريب מכוכרות צאנו ומיחלבחן, ובגין דא ויישע יהוה האל הכל ויה א苍emer.

ומיד שלא התקבל קרבנא דקין, וימר לנוין מאד, ויאמר יהוה לך נמה ערחה לך דלא מתתקבל קרבנה, אם מטייב עזברך בגולגולא, שאת לך בעלה מא, ותתקבל בתויובתה, ואם לאו לפתח חטאת רוזץ, אמר רב אלעזר הכא לא צריך לאתפסיא רוזא, Mai שאית, ולא אהינא לדרשא בהאי קרא, אלא דהא שאת משא איהו ובהפוך אהונן, שאית דהא אהו אשית, הכא רמייז דעבר על (ויקרא יח ט) ואל אהו אשית, ולא אהו ובהפוך אהונן, שאית תאומתו של הכל, ורק אהו (בראשית ד ח) ויקם קין אל הכל, קם על תאומתו, ולכתר קטיל לבעה, בגונא דמצרי, ורזא דמלה (שםות ב ט) ויפן פה וככה, ואמרו קדמאי Mai ויפן פה וככה, אלא ראה מה עשה בבית (דף קיג ע"א) ומה עשה בשדה, וליית שדה אלא אשיה, כמה דאת אמר (דברים כב כז) כי בשדה מצאה, הרא הוא דכתיב (בראשית ד ח) ויהי בהיותם בשדה, ויפן פה וככה, אסתכל אם הוה ביה מפטרא דטוב,